

РЕШЕНИЕ

№ 6805

гр. София, 19.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 20.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **1637** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 118 от Кодекса за социалното осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на В. Г. К.. ЕГН [ЕГН] чрез адв. Ч. срещу Решение № 1040-21-30/ 13.01.2021г. на Директора на ТП на НОИ С.- град, с което е потвърдено Разпореждане № 214-00-10972-2 от 26.11.2020г. на ръководителя на осигуряването за безработица, с което на основание чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ е отменено разпореждане № 214-00-10972-1/30.10.2017г. за отпускане на парично обезщетение за безработица /ПОБ/ по чл. 54а от КСО. В жалбата се излагат подробни съображения, че разпореждането е нищожно, поради това, че отмененото разпореждане № 214-00-10972-1/30.10.2017г. е влязъл в сила ИАА. Алтернативно е оспореното решение и потвърденото с него разпореждане са незаконосъобразни, като постановени от некомпетентен орган, при съществени нарушения на административно-производствените правила и в противоречие с материалния закон. Моли съда да отмени оспорения административен акт.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуален представител поддържа жалбата. Счита, че издаденото разпореждане и решение са незаконосъобразни и неправилни, издадени при липса на осигуряване възможност на доверителката му за участие в процеса при заличаване на осигурителните данни и информация, послужили като основни мотиви в разпорежданията, вследствие на незаконосъобразни действия на административния орган. Претендира разноски, съгласно списък.

Ответникът - Директорът на ТП на НОИ С.-град, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата, като неоснователна и недоказана, по мотиви изложени в оспорения акт, както и в представената по делото писмена защита. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, не изпраща представител, не изразява становище по жалбата.

Административен съд – София град, като прецени процесуалните предпоставки за допустимост, взе предвид становищата на страните и на основание чл. 168, ал. 1 от АПК въз основа на събраните по делото доказателства провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК, намери следното:

По допустимостта:

Жалбата е подадена от лице по чл. 147, ал. 1 от АПК, за което оспореният административен акт създава задължения, при спазване на срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащо на съдебен контрол на основание чл. 118, ал. 1 от КСО решение на Директора на ТП на НОИ – С. град, поради което е процесуално допустима.

От фактическа страна:

Със заявление от 01.09.2014 г., В. К. е сезирала административния орган с искане за отпускане на ПОБ по чл. 54а от КСО, като приложила копие от заповед № 087/27.08.2014 г., издадена от осигурител [фирма]. ЕИК[ЕИК] за прекратяване на трудовото й правоотношение на основание чл. 71, т. 1 от Кодекса на труда/КТ/, считано от 27.08.2014 г.

С разпореждане № 214-00-10972-1 от 30.10.2017 г., на основание чл. 54ж, ал. 1 и във връзка с чл. 54а, ал. 1, чл. 54б, ал. 1 и чл. 54в, ал. 1 от КСО, е отпуснато парично обезщетение за безработица, 18.10.2017 г. до 15.02.2018 г. в размер на 11.92 лв. дневно.

При осъществен последващ контрол относно спазването на осигурителното законодателство, е извършена проверка по разходите на ДОО от контролен орган на ТП на НОИ С.-град на осигурителя [фирма], ЕИК-[ЕИК], приключила с Констативен протокол № КВ-5-21-00673548/18.09.2019 г., в който са обективирани резултатите от проверката.

По данни от Търговския регистър /ТР/, е установено, че дружество [фирма], ЕИК-[ЕИК] е регистрирано с Решение № I от 04.08.2005 г. на Софийски градски съд по ф. д. 8627/2005г., със собственици на капитала и управляващи Г. Н. и Д. Д.. На 08.05.2012 г. в ТР за едноличен собственик и управител на дружеството е вписан И. К. Д., който по данни от ТР е собственик/управител общо на 8 дружества. За И. Д. са подавани уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ за сключени трудови правоотношения с различни дружества за периода 2004-2015 г.. съгласно които лицето е заемало длъжности "кофражист", "нискоквалифициран работник в строителството", "общ работник", "охранител", "работник строителство", "бойджия сгради".

От страна на проверяваното дружество [фирма] за периода от м. 02.2007 г. до м. 04.2019 г. вкл., съгласно Наредба № 5 от 29.12.2002 г. за съдържанието и реда на изпращане на уведомлението по чл. 62, ал. 5 от КТ са подадени уведомления в компетентната ТД на НАП за сключване/прекратяване на 342 бр. трудови договори с 280 лица, като към момента на извършената проверка е констатирано наличие на един трудов договор. Установено е още, че за наетите лица за посочения период са подавани данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО с вид осигурен "01" - за работещи по

трудови правоотношения, с осигурителен доход вариращ от средния до максималния осигурителен доход (съгласно ЗБ на ДОО за съответните години). Подавани са данни с декл. обр. 1 на едни и същи дати през 2017- 2018 г. за периоди от 2012 до 2016 г. за голям брой лица с вид осигурен "14"- за работещи без трудови правоотношения е осигурителен доход близък или равен на средния осигурителен доход (съгласно ЗБ на ДОО за съответните години).

При справка в ТР е констатирана липса на публикувани годишни финансови отчети за дейността на дружеството от 2011 г. до момента.

При извършена справка в "Регистър приход" в информационната система на НОИ е установено, че за периода от месец ноември 2010 г. до месец март 2019 г. вкл. няма данни за внесени дължимите осигурителни вноски по фондовете на ДОО, като към момента на извършената проверка задълженията за наетите по трудови правоотношения лица са в размер на 232 815.61 лв. (изчислен по подадените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО в ГД на НАП). Установено е, че от страна на дружеството са подадени в ТП на НОИ-С. град приложения с попълнени данни и ползване права за временна неработоспособност- в размер на 40 475.03 лв., отнасящи се за 10 лица. В [фирма] са наемани лица за кратък период от време, като след прекратяване на правоотношението си, същите са подавали заявления за отпускане на парично обезщетение за безработица.

С писмо изх. № 1043-21-625#3/11.06.2019 г. до ГД на НАП- С. град, е изискана информация относно упражняваната от [фирма], ЕИК[ЕИК] търговска дейност, подаваните годишни данъчни декларации по чл. 92 от ЗКПО, годишни финансови отчети, регистрирани търговски обекти и фискални устройства, регистрираните обороти, както и дали лицата, за които от страна на дружеството са подавани данни по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО, са упражнявали трудова дейност в дружеството.

Видно от писмо вх. №1043-21-625#4/18.07.2019 г. на ТД на НАП- С., има данни за подадени от дружеството ГДД по чл. 92 от ЗКПО с деклариран приходи и разходи за периода от 2010 до 2012 г. вкл.; няма данни за подадени ГДД по чл. 92 от ЗКПО за периода от 2013 г. до 2018 г. вкл.; дружеството няма регистрирани фискални устройства и няма отчетени обороти. Данните по чл. 5, ал. 4 от КСО за периода 01.01.2014 г. - 31.03.2019 г. са подавани по интернет с КЕП на името на И. Д..

При осъществяването на 13.09.2019 г. проверка на място от контролните органи на ТП на НОИ-С. град на адреса, вписан в ТР за седалище на дружеството: [населено място],[жк]. [улица], ет. 1, не е открит управител или представител на дружеството, не е установена табела, указваща фирма [фирма].

От контролните органи при ТП на НОИ- С. град до наетите по трудови правоотношения лица са изпратени писма за събиране на сведения и пояснения по реда на чл. 44-46 от АПК, с цел изясняването на факти и обстоятелствата, свързани с възникването на осигуряване по смисъла на чл. 10. ал. 1 от КСО и § 1, т. 3 от ДР на КСО.

На 03.02.2020 г. с писмо изх. № 1043-21-625# 152 от К. е изискано да представи документи, в които да са посочени данни, удостоверяващи възникването и прекратяването на трудовото й правоотношение с [фирма]. ЕИК[ЕИК], както и относно вида и характера на трудовата й дейност.

С оглед резултата от извършената проверка на [фирма]. ЕИК[ЕИК], обективизирана в Констативен протокол № КВ-5-21-00673548/18.09.2019 г. и липсата на доказателства за извършвана стопанска дейност от дружеството, респ. трудова дейност от лицата, за

които има подадени данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, контролните органи приели, че те не са осигурени лица.

Предвид гореизложеното, на осигурителя [фирма], ЕИК[ЕИК] на основание чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО са издадени задължителни предписания № ЗД-1-21-00673555/18.09.2019 г. за заличаване на подадените данни за осигурителен стаж и осигурителен доход в регистъра на осигурените лица за периода от месец януари 2013 г. до месец март 2019 г. вкл., в т.ч. и за В. К..

След изтичане на срока за изпълнение на влезлите в сила задължителни предписания по чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО, са предприети действия от контролните органи на ТП на НОИ - С. град, в рамките на предоставената им от закона компетентност, за служебно заличаване по реда на чл. 3, ал. 13 от Наредба № Н-8/29.12.20015 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица /в сила до 03.01.2020 г./ на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, подадени от "Д.Г.СТРОЙ" О. ЕИК[ЕИК] за указания период.

С оглед на това е прието, че В. Г. К. не е била осигурено лице по смисъла на чл. 10, ал. 1 от КСО и § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО по правоотношението с [фирма] за периода от 17.12.2013 г. до 04.10.2017 г. вкл., поради което данните по чл. 5, ал. 4 от КСО, послужили при преценката ѝ на правото на ПОБ през 2017 г., са заличени.

Предвид заличените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за жалбоподателката В. К., за период от време, който касае правото на ПОБ, длъжностното лице по чл. 54ж, ал. 1 от КСО преразгледало основанията за отпускане на ПОБ.

С Разпореждане № 214-00-10972-2 от 26.11.2020 г., на ръководителя на осигуряването за безработица, на основание чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от КСО е отменено Разпореждане № 214-00-10972-1/30.10.2017г. за отпускане на парично обезщетение за безработица /ПОБ/ по чл. 54а от КСО, на В. К., от 18.10.2017 г. до 15.02.2018г. в размер на 11.92 лв. дневно.

Разпореждане № 214-00-10972-2 от 26.11.2020 г., на ръководителя на осигуряването за безработица е оспорено по административен ред с вх. № Ц1012-21-1475/22.12.2020 г. до директора на ТП на НОИ С.-град. С обжалваното в настоящото производство Решение № Ц 1040-21-30/ 13.01.2020г. Директорът на ТП на НОИ С.-град отхвърлил жалбата като неоснователна и потвърдил Разпореждане № 214-00-10972-2 от 26.11.2020 г.

При горните фактически констатации, настоящият състав на Административен съд – София град прави следните правни изводи:

Жалбата е неоснователна.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство съгласно чл. 118, ал. 1 от КСО е решението на ръководителя на ТП-НОИ С.- град.

По валидността на акта: Съгласно разпоредбата на чл.117, ал.1, т.2, б."б" пред ръководителя на съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт се подават жалби срещу: разпореждания: за отказ или неправилно определяне, изменение и прекратяване на обезщетенията за безработица. Съгласно чл.117, ал.3 КСО Ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. С решението ръководителят на териториалното поделение на Националния осигурителен институт решава въпроса по същество или отменя разпореждането и връща преписката за ново разглеждане от компетентния административен орган,

когато не са изяснени всички обстоятелства, отнасящи се до издаване на разпореждането. С оглед на това съдът констатира, че обжалвания акт е издаден от материално компетентен орган с надлежно делегирани правомощия, властническото волеизявление е облечено в изискваната от закона форма. Със същия акт е решен спора по същество, като е отхвърлена жалбата на К. и е потвърдено обжалваното по административен ред разпореждане.

Във връзка с довода на жалбоподателя за нищожност на акта, следва да се отбележи, че за валидността на акта съдът следи служебно. Доколкото в специалните закони и в АПК не съществуват изрично формулирани основания за нищожност на административните актове, теорията и съдебната практика са възприели критерия, че такива са петте основания за незаконосъобразност по чл. 146 АПК, но тогава, когато нарушенията им са особено съществени. Нищожен е само този акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че актът изначално, от момента на издаването му не поражда правните последици, към които е насочен. Съобразно това и с оглед на всеки един от възможните пороци на административните актове, теорията е изградила следните критерии кога един порок води до нищожност и кога същият води до унищожаемост: 1). Всяка некомпетентност винаги е основание за нищожност на акта. 2). Порокът във формата е основание за нищожност, само когато е толкова сериозен, че практически се приравнява на липса на форма и оттам - на липса на волеизявление. 3). Съществените нарушения на административно-производствените правила са основания за нищожност, също само ако са толкова съществени, че нарушението е довело до липса на волеизявление (например - поради липса на кворум). 4). Нарушенията на материалния закон касаят правилността на административния акт, а не неговата валидност, поради което нищожен би бил на посоченото основание само този акт, който изцяло е лишен от законова опора- т. е. не е издаден на основание нито една правна норма и същевременно засяга по отрицателен начин своя адресат. Само пълната липса на условията или предпоставките, предвидени в приложимата материалноправна норма, и липсата на каквото и да е основание и изобщо на възможност за който и да е орган да издаде акт с това съдържание би довело до нищожност на посоченото основание. 5). Превратното упражняване на власт също е порок, водещ само до незаконосъобразност като правило и само ако преследваната цел не може да се постигне с никакъв акт посоченият порок води до нищожност.

В случая съдът не констатира такива пороци в акта, поради което не е налице основание за прогласяване на неговата нищожност.

На следващо място, при издаването на обжалваното решение е спазена предвидената в закона форма, съобразно изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК. Потвърденото разпореждане също е издадено от за ръководител на осигуряване за безработица ТП на НОИ –С. град на НОИ- А. К., гл. експерт по осигуряването ПОБГВ, упълномощена със Заповед № Ц1015-21-45/13.07.2020 г.. При издаването му са спазени административнопроизводствените правила. Обжалвано е по административен ред и в резултат на проведено производство по чл. 117, ал. 1, т. 2, б. "б" от КСО е потвърдено с оспореното решение. В последното са изложени фактически и правни изводи. Формулиран е ясен диспозитив. Съдържа информация за реда, срока и органа, пред който подлежи на обжалване. Датирано и подписано е.

В производството по административен контрол за законосъобразност не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, представляващи основание за отмяната му. Въз основа на изложеното не се откриват

отменителни основания по чл. 146, т. 1, т. 2 и т. 3 от АПК.

Извършването на проверка по разходите на ДОО по реда на чл.108 от КСО касае контрол по спазването от осигурителите на нормативните актове по ДОО във връзка с дейността, възложена на НОИ, включително коректността на подаваните от осигурителя данни в Регистъра на осигурените лица, въз основа на които се отпускат и изчисляват паричните обезщетения. Всички документи във връзка с извършване на дейност от осигурителя, възникването на трудово правоотношение, респ. на осигурително правоотношение, начисляване и изплащане на трудови възнаграждения, подаване на данни по чл.5, ал.4 от КСО, следва да се съхраняват от осигурителя в качеството му на такъв и във връзка с извършването на проверки от компетентните органи на НАП, НОИ и ИА ГИТ с оглед възложените им от закона дейности. Работниците и служителите, назначени по трудов договор не разполагат с документите, от които да се установи цялостната дейност на осигурителя по отношение на упражняваната търговска/стопанска дейност и осъществяването на общественото осигуряване на назначените по трудов договор лица. В тази връзка, при извършване на проверка по разходите на ДОО на осигурителя, страна в производството е само проверявания осигурител, и само той може да бъде адресат на административния акт (задължителни предписания), издаден в резултат на проверката по разходите на ДОО, а жалбоподателят не е страна в производството по чл.108, ал.1, т.1 от КСО и за контролния орган не е било налице задължение да го уведоми и да изиска представяне на обяснения и доказателства. В този смисъл неоснователни са твърденията на жалбоподателя за допуснати съществени процесуални нарушения.

На следващо място, Констативният протокол с № КВ-5-21-00673548/18.09.2019 г. за извършена проверка на [фирма] е официален документ, който е издаден по установения ред и форма от длъжностно лице в кръга на възложената му функция и компетентност. В конкретния случай Констативен протокол с № КВ-5-21-00673548/18.09.2019 г. е издаден във връзка с извършена проверка от страна на контролните органи на ТП на НОИ С.- град. Проверката по разходите на държавното обществено осигуряване на [фирма] е възложена със заповед на административния орган, явяваща се правното основание за съставянето на горесцитирания констативен протокол. От тук следва и логичният извод, че представения писмен документ се цени като писмено доказателство.

Относно материалната законосъобразност на оспорения административен акт съдът съобрази следното:

Оспореното разпореждане е постановено след служебно заличаване на данните за осигурителен стаж и осигурителен доход, подадени за В. К. от [фирма] за периода от 17.12.2013 г. до 04.10.2017 г. вкл., и установяване, че К. не е била осигурено лице по смисъла на § 1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на КСО, поради невъзникнало осигурително правоотношение съгласно чл. 10, ал.1 от КСО. Заличаването е извършено на основание Задължителни предписания № ЗД-1-21-00673555/18.09.2019 г. от контролните органи на ТП на НОИ – С.-град и на основание чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО. След изтичане на срока за изпълнение на влезлите в сила задължителни предписания по чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО са предприети действия от контролните органи на ТП на НОИ, в рамките на предоставената им от закона компетентност, за служебно заличаване по реда на чл. 3, ал. 13 от Наредба № Н-8/29.12.20015 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, подадени от името на [фирма], ЕИК[ЕИК] за указания период. Претенцията за посочване на конкретен ИАА от страна на компетентните институции, като основание за заличаване на осигурителни данни е неоснователно.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

С §1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби (ДР) на КСО е въведена легалната дефиниция на понятието „осигурено лице” - физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски.

Наличието на сключен трудов договор, т. е. възникването на трудово правоотношение, не е единственото и необходимо условие за възникване на осигурително правоотношение, което е основание за изплащане на парично обезщетение, изчислено по данните, подадени по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО. Не съществува идентичност на трудовото и осигурителното правоотношение, тъй като последното възниква само при упражняване на трудова дейност.

При заличени данни за осигурителен стаж и осигурителен доход длъжностното лице, осъществяващо ръководството по осигуряването за безработица като административен орган, действащ при условията на обвързана компетентност, е длъжно да се съобрази с новонастъпилите обстоятелства, във връзка със заличаването на данните и да приложи чл.

54ж, ал. 2, т. 1 от КСО. Направената промяна задължава ръководителя на осигуряването за безработица да направи нова преценка по правото на ПОБ по подаденото от жалбоподателя на 07.03.2014 г. заявление за отпускането му, като правилно и законосъобразно е прието, че лицето не е осигурено при посочения осигурител и няма право на ПОБ.

С оглед заличените данни, правилно и законосъобразно е издадено разпореждане за отмяна на разпореждането за отпускане на ПОБ по данните от [фирма]. Предвид представените нови доказателства от извършените проверки, довели до заличаване на данните по чл. 5, ал. 4 от КСО, които имат значение за определяне на правото, размера и периода за изплащане на ПОБ, е направен материалнозаконосъобразният извод, че за посочения от ответника период жалбоподателят не отговаря на условията за получаване на парично обезщетение по чл. 54а от КСО.

При така изяснената правна и фактическа страна на спора, съдът намира, че Разпореждане № 214-00-10972-2 от 26.11.2020г. на ръководителя на осигуряването за безработица в ТП на НОИ С. и потвърдителното решение на Директора на ТП на НОИ С.-град, са правилни и законосъобразно постановени, а предявената срещу тях жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

С оглед изхода на делото искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 100 лева съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.06г./.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал.2 предложение последно от АПК, Административен съд- София град,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Г. К., ЕГН [ЕГН] срещу Решение № 1040-21-30/ 13.01.2021г. на Директора на ТП на НОИ С.- град, с което е потвърдено Разпореждане № 214-00-10972-2 от 26.11.2020г. на ръководителя на осигуряването за безработица, с което на основание чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ е отменено разпореждане № 214-00-10972-1/30.10.2017г. за отпускане на парично обезщетение за безработица /ПОБ/ по чл. 54а от КСО.

ОСЪЖДА В. Г. К., ЕГН [ЕГН], да заплати на ТП на НОИ С.- град по делото в размер на 100 /сто / лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване съгласно чл.119,

ал.1 вр. чл. 117, ал.1, т.2, б. „б“ от КСО.

СЪДИЯ: